

Bättre arbetsmiljö

I det kemiska badet i spannråmen ingår bl a formalin, som luktmässigt är ett stort problem. Även flamskyddsbehandlingen är en fiende till frisk luft. Med det nya ventilationssystemet, som visserligen hade lång inkörningstid, fungerar ventilationen mycket bra idag. Marks hälsovård har gjort mätningar här och värdena är klart godkända.

Till arbetsmiljön hör ju också kamratskapen och då måste vi säga att vi kivas ibland, men det är aldrig så allvarligt menat. I stort sett fungerar vi bra ihop på appreturen.

Thor-Erik Lindqvist och Stig Nilsson

Lena Johansson och Inez Andersson

Från flydda dar

Under gångna åren på Kinnasand, har jag givetvis kommit i kontakt med många människor. Var och en med sin speciella profil.

Vad som var speciellt intressant, var att höra vad de äldre hade upplevt och upplevde när de inte befann sig i fabriken. Små händelser blev betydelsefulla och intressanta och fantasin flödade.

Jag skall idag berätta några historier som rör personer, som jag träffat och händelser kring dem. I första fallet gäller det två personer, vi kan kalla dem A och B, vilka var och en på sitt sätt drog uppmärksamheten till sig. A var mycket praktiskt kunnig och hade samtidigt en flödande fantasi utöver det vanliga. B var specialist inom sitt gebit och dessutom mycket beläst och allmänbildad. I ett flertal sådana fall uppstår gärna ett konkurrensförhållande, där var och en försöker att hävda sig gentemot den andra parten. Det bör sägas, att båda var en stor tillgång för företaget.

Båda hade ganska stora tomter med uthus, där de som vanligt i äldre tider, höll sig med gris och höns. Hönsen var i en hönsgrärd bestående av ett högt ståltrådsnät fastsatt på stolpar.

En dag kommer B och talar om för A, att han om morgonen hittat stora hål i nätet och hönsen utgångna. När detta hänt flera gånger, tänkte han vakta på, vem som gjorde dessa hål i nätet. Så han steg upp tidigt en morgon innan solen gått upp och gick till hönsgrärd. Det jag fick se där, sa han, var så konstigt, att jag knappt trodde mina ögon. Där stod hönsen vid ståltrådsnätet och med näbbarna lirkade av träden, så det uppstod hål och de kunde trippa ut. "Så säg inte annat än att jag har väldigt intelligenta höns", avslutade B sin berättelse.

Denna berättelse föll ju inte i så god jord hos A, utan denne funderade på en motattack. Den kom efter ett par veckor, då A berättade för B, att han också hade problem med sina höns.

Vackra varor

På den här avdelningen ser vi alltid den färdiga varan och vi tycker det är enormt vackra tyger. Kanske tröttnar vi lite ibland när någon modell kommer i alltför många meter. Ett bevis på att tygerna är omtänkta av oss är väl att vi har dem i våra hem trots att vi ser dem varje dag. Efterfrågan ute på marknaden skulle naturligtvis inte vara så stor om inte våra tyger hade varit ovanligt vackra och lättplacerade.

En morgon när han kom till hönsgrärd för att ge hönsen mat innan han gick till arbetet fann han till sin förvåning att hela det tre meter höga ståltrådsnätet var borta och hönsen också. Han trodde givetvis, att någon hade stulit både nät och höns, men han kunde inte göra något åt detta just då, för han måste ju gå till arbetet. På kvällen när han kom hem från arbetet träffade han sin granne, som frågade om han saknade sina höns. Visst gör jag det, sa han, både höns och ståltrådsnät. "Ja, detta skulle jag tro", sa grannen, för när jag åkte till Skållareds marknad i dag på morgonen, så for jag förbi en flock höns, var och en bärande en börda på ryggen. Jag tyckte mig känna igen dina höns, så jag frågade tuppen om det inte var A:s höns. "Jo, det stämmer, svarade han". "Och vart är ni på väg", frågade jag. "Jo, svarade tuppen, vi är på väg till Skållareds marknad för att sälja stålvispar".

Gunnar Ask